

AD

reiswereld

Zaterdag
24 juli 2010

www.ad.nl
reiswereld@ad.nl

PLUS HERRIE IN HET HOTEL 7 | SAGEN OP IJSLAND 10 | WANDELEN ROND NOORDWIJK 13 | STRANDSPULLEN 15

Nog een gin-tonic, meneer?

Aan boord van de Nemesis bepalen de gasten de koers van de vakantie. Of ze nu willen waterskiën in de Egeïsche Zee of liever met een drankje op het dek liggen. → 4

De wind als wegwijzer

Op een zeilcruise geen ellebogenwerk bij het lunchbuffet of limbodansen met het animatieteam. Het Nieuwe Cruisen is klein, persoonlijk en vooral: héél ontspannen.

Tekst en foto's: Matthijs Meeuwse

Zelfs chef-kok Ali Riza Uguz heeft zijn kekke blauwe sporthandschoentjes aangetrokken. De man mag dan net de allerlekkerste tzatziki sinds Aristoteles uit zijn koksmouwen hebben getoverd, dat wil nog niet zeggen dat hij achter zijn pitten kan blijven staan nu zijn spierballen nodig zijn. Met een verbeterde grimas rent Riza over het dek. Trossen lossen, zeilen hijsen, het meubilair op de boot vastbinden. En dan stoïcijns, amper een tel nadat hij een knoop heeft gelegd aan

een losbengelende reddingsboei: „Nog een gin-tonic, meneer?”

De bemanning is maar met z'n vieren, maar je moet je als passagier op de Nemesia in de mast verstoppen om langer dan een minuut met een leeg glas in je hand te zitten. Niet dat het schip er meteen uitsprong bij aankomst. In de haven van het Turkse Bodrum liggen honderden van deze traditionele *ketch*- of *gulet*-sloepen ruggetje aan ruggetje te lonken naar de voorbijslipperende toeristen. Maar er is één aspect dat dit zeiljacht volstrekt uniek maakt: hij zeilt.

„Deze schepen worden al eeuwenlang gebouwd,” vertelt zeiler en jachtclubeigenaar Tefvik Edhem Dirvana. „Oorspronkelijk waren het vissersboten, maar ze zijn inmiddels al jaren populair in de toeristische industrie. Het probleem is echter dat veel van de traditionele bouwers ermee zijn gestopt en dat de kwaliteit van de resterende schepen erg te wensen overlaat. Als er al een zeil op zit, dan is dat tegenwoordig vaak puur voor de show. Sommige boten hebben niet eens de goede proporties om te zeilen. Ze gebruiken constant hun motor,

want als ze het zeil zouden hijsen, dan heb je zomaar kans dat de mast instort.”

OLIJVEN BIJ DE MOUSSAKA

En laat het nou net dat zeilelement zijn, dat volgens kapitein Hakan Uguz – juist ja, de broer van de chef – zo goed past bij de rust die mensen zoeken op een cruisevakantie. Geen irritant ge-

brom van de motor, maar een briesje, een biertje, lekker wegdommelen in de donskussens op het achterdek en vooral: stilte.

Bovendien is op de kleinschalige zeilscheepjes met maximaal acht tweepersoonshutten nog de persoonlijke service mogelijk die op de gigantische we-zitten-met-z'n-drieduizenden-in-een-schuitje-cruises al lang tot het

Smakelijk: Geen smakeloos lunchbuffet op zeilboot de Nemesis, wel de lekkerste tzatziki sinds Aristoteles.

Familieboot: Kapitein Hakan Uguz houdt de Nemesis op koers. Zijn broer Ali zorgt voor het eten.

Een kleine acht maanden per jaar kabbelt de Nemesis rond in de Griekse wateren. Maar zelfs wie dag in, dag uit een ander eiland aandoet, heeft na drie jaar non-stop varen nog niet de voltallige Griekse archipel voor zijn zeemanskiezen gekregen. Van Agathonisi tot Zakynthos en terug; je duikt telkens weer op een onontdekt eiland, en met zoveel keus is de streek dan ook als geen andere geschikt voor een weekje *gone with the wind*. Waarom dus nog een voorgedrukt standaardprogramma afwerken, als je de keuze ook aan de gasten kunt laten, vinden ze aan boord van de Nemesis. Kapitein Hakan: „We beginnen de dag na het ontbijt standaard met een briefing. Ik leg de kaart op tafel en vertel wat met de wind van die dag de opties zijn om naartoe te varen. Verder is de keus aan de passagiers. Als zij ergens langer willen blijven, wie ben ik dan om ze al na zes uur weg te jagen van zo'n mooi eilandje?”

SPONZENDUIKERS

En mooie eilandjes zijn er in overvloed. Ongerepte eilandjes met meer geiten dan mensen, waar de Grieken vroeger werden betaald om er te wonen, uit angst dat de grond in Turkse handen zou vallen. Spookeilandjes waarvan de bevolking al decennia terug naar de Verenigde Staten is vertrokken en een boot de laatste achterblijvers nog van water voorziet. Excursies kunnen aan boord in een oogwenk worden geregeld, maar de Griekse archipel leent zich ook prima voor wat eigen slenteronderzoek.

Op het heuvelachtige mini-eiland Symi bijvoorbeeld. In de sfeervolle ansichtkaartenhaven naaien vissers met verweerde gezichten hun netten of pellen ze routineus garnalen in de ochtendzon. Zoals de marktkraampjes al aantonen, is Symi in de regio famous om één reden: sponzen. Het eiland bracht vele generaties sponzenduikers voort, waarvan de beste moeiteloos zeven minuten onder water konden blijven. Inmiddels is de traditie een langzame verdrinkingsdood gestorven, maar wie de schijnbaar eindeloze Kali Strata-trappen beklimt, ziet gerimpelde dametjes

nog met dezelfde longinhoud de berg op- en afhobbelen.

DIE COURGETTEBLOEMEN!

Voor de minder getrainde bergbedwinger (het is die moussaka, hè?) is het boven heerlijk uitpuffen bij de authentieke taverna Giorgos. Aan een menukaart doet Giorgos niet, maar wandel gerust binnen in de keuken waar twee Griekse omaatjes met geitenwolven sokken en Nana Mouskouribriden het fornuis bestieren. Die zoete pepers! Die garnalenrolletjes! Die courgettebloemen!

„Je loopt waar ik zeg dat je moet lopen en vertrekt als ik zeg

dat je moet vertrekken. Begrepen? Mooi.” Op het eiland Nisyros is een excursie geboekt en buschauffeur Vasilius laat er geen twijfel over bestaan wie de baas is vandaag. Met militaire bevelen leidt hij zijn passagiers naar de grootste attractie van het eiland: een prachtige krater van een slapende vulkaan die al van afstand is te herkennen aan de penetrante zwavelstank. „Kijk uit, hier links!” broemt Vasilius. „De vorige die niet luisterde, eindigde met een gekookt been in het ziekenhuis. Ik meen het, hoor. Het splijt je vlees open voor je er erg in hebt.” Hmmm, maar snel weer terug naar de veilige donskussens van het schip dan, sergeant. Want wie weet, na een paar glaasjes ouzo verklapt de chef misschien wel zijn geheime tzatzikirecept. ■

Onder: Zwaardvis iemand? De langsvarende vissers zorgen voor de verse lunch aan boord.
Links: Vulkaankrater op Nisyros.

verleden behoort. Geen ellebogenwerk in de rij voor het lunchbuffet dus, maar een stijlvol gedekte tafel vol heerlijke Griekse en Turkse knabbelhapjes. Wat olijven bij je moussaka vandaag? Geen probleem. Vanavond een verse tonijnmoot op je bord? Prima, er pruttelde zojuist toevallig een visser voorbij.

Ook qua *on board entertainment* hoeven passagiers niet te rekenen op een limbo-avond of een cursus ‘Snijd een olifant uit een ananas’. Wie het luieren even zat is, loopt naar het voordek om zijn persoonlijke setje flippers uit de bak te graaien of de felrode kano te water te laten in een van de sprookjesachtige baaien.

Nog niet actief genoeg? „Zal ik de speedboot met waterskies losmaken?” glundert de ervaren Hakan, die een licht verveelde blik zelfs vanachter een zonnebril herkent. „Nee, niet op je horloge kijken! Op zee heeft de tijd geen betekenis.”

uit & thuis

■ DE BOOT

De Nemesis is onderdeel van de vijfkoppige vloot van SCIC (Sailing Cruises In Comfort) Sailing, het bedrijf van de Nederlandse Loes Douze. De schepen beschikken over vier, zes of acht tweepersoonskajuiten en varen van begin april tot en met half november in de Turkse en Griekse wateren. www.scicsailing.eu

■ DE ROUTE

De cruise begint standaard in de Turkse badplaatsen Bodrum, Marmaris of Kusadasi. Welke eilanden vervolgens worden aangedaan, hangt af van de afstand, het weer, maar vooral: de wensen van de passagiers.

■ DE PRIJS

De prijzen voor een zeilcruise van een week beginnen bij €850 per persoon. Hierbij is inbegrepen: accommodatie, maaltijden aan boord en alle hapjes en drankjes tussendoor. Het volledige schip afhuren kan ook. Vanaf €2250 voor de kleinere zeiljachten en €4950 voor de achthutige versies.

■ DE VLUCHT

Het vliegticket naar de Turkse badplaatsen zit niet bij de prijs inbegrepen. AD Reiswereld vloog met ArkeFly vanaf €340 retour all-in zonder tussenstop naar Bodrum.

■ DE GROEP

Wie niet met genoeg man is om de boot af te huren, komt uiteraard met andere passagiers aan boord te zitten. Loes Douze van SCIC: „Mensen vinden dat vaak een beetje eng van tevoren, maar ik houd altijd ontzettend rekening met de samenstelling van een groep. Een gezin met kinderen zet ik nooit op een boot met verder alleen single reizigers.”

■ ZEEZIEK?

Hoewel je op de Egeïsche Zee vaart, valt het met de golven tussen de Griekse eilanden doorgaans hartstikke mee. Wie toch last krijgt, vraagt de kapitein om een van de anti-zeeziekte-polsbandjes.

■ THEMACRUISES

Aan het begin en het eind van het zeilseizoen organiseert SCIC Sailing speciale themacruises met als uitgangspunt bijvoorbeeld fotografie, schilderen, yoga, culinair, natuur, beauty, literair, zang of zelfs schaken.